uppehålla första underläkartjänsten vid lasarettet.

— Andre underläkaren vid Umeå lasarett G. Anjou skall under vakans bestrida en förste underläkartjänst.

Postverket. Postmästartjänsten vid postkontoret Stockholm 6 vid Odengatan söckes av postmästarna N. O. V. Lundgren, Eskilstuna, C. J. Lundin, Stockholm 4, J. A. Norin, Skellefteå, N. D. Lundquist, Värnamo, C. G. Tranér, Falun, S. G. Björk, Härnösand, K. H. Malmgren, Södertälje, och J. W. Zwetz, Stockholm 4, överkontrollörerna H. O. Ekdahl, Stockholm, och T. O. Gustin, Malmö, samt förste kontrollörerna K. G. Nordquist, T. W. Möller och E. Jonsson, Stockholm.

— Postmästartjänsten av klass 1 A vid postkontoret i Sundsvall söckes av postmästarna J. A. Norin, Skellefteå, N. D. Lundquist, Värnamo, K. L. Säwén, Boden, G. W. Björk, Härnösand, L. R. H. Landberg, Älmhult, och N. E. Hilström, Ängelholm.

— Postmästartjänsten av klass 1 A vid huvudpostkontoret i Linköping söckes av postmästarna C. E. O. Carlson, Umeå, J. A. Norin, Skellefteå, N. D. Lundquist, Värnamo, K. L. Säwén, Boden, S. G. Björk, Härnösand, K. H. Malmgren, Södertälje, och M. Sandström, Norrtälje, samt överkontrollör G. A. H. Ehn, Linköping.

— Stationsmästartjänsten av klass 5 vid postkontoret Hässleholm 2 söckes av stationsmästarna E. O. Lövgren, Motala, K. G. S. Selldén, Ystad, och O. S. Fridberg, Fritsla, förste postexpeditörerna Ingeborg Bergström, Hälsingborg, och Hervor Rudmarn, Göteborg, postassistent M. A. Mårtenson, Hälsingborg, och postexpeditör K. G. Lewin, Landskrona.

— Postmästartjänsten i Söderköping söckes av postmästarna P. T. Friberg, Skänninge, J. V. Rystt, Västanfors, G. H. Blomster, Ed, C. N. Sörmark, Gamleby, J. A. Mattsson, Markaryd, N. R. Hellmansson, Färjestaden, Ester Bengtsson, Hööe, G. V. Lundström, Norrköping, C. E. Johansson, Simrishamn, T. N. Berglind, Rättvik, G. H. Sandberg, Grängesberg, K. E. Karlberg, Tivedsbruk, C. A. Levin, Mönsterås, Jenny Vibeck, Vadstenasvik, O. H. Eklund, Oxsa, O. Svensson, Sexa, och A. Andersson, Borgholm, samt förste postassistenterna K. G. Bröjer, Uddevalla, R. Karlström, Ljungby, B. K. Andersson, Jönköping, A. Frykholm, Sundsvall, och O. G. Hagberg, Växjö.

Telegrafverket. Vaktföreståndare D. I. Andréasson, Göteborg, har konstituerats till förste vaktföreståndare vid Göteborgs telefonstation.

Statens järnvägar. Stationsinspektor K. H. O. Bergstedt, Olofström, skall från 7 juli till vidare uppehålla befattningen som överinspektor vid Stockholm C.

Tullverket. Generaltullstyrelsen har konstituerat till tullförvaltare av klass 3 med placering i Stövsborg tullförvaltaren i Kiruna E. V. Dahlqvist, till kammarskrivare med placering vid centraltullkammaren i Malmö a. o. kammarskrivaren vid centraltullkammaren S. A. Andersson.

— Generaltullstyrelsen har vidare förordnat e. o. kammarskrivaren i Malmö K. E. Jarbing att till 30 juni 1943 bestrida en kammarskrivartjänst med placering vid tullkammaren i Hälsingborg.

Yrkesskolorna. Skolöverstyrelsen har förordnat ingenjör K. A. Nicodemi och rektor E. A. Swedberg att till 1 juli 1942 vara rektorer vid yrkesskolorna i Smedjebacken resp. Enköping.

Skogsvårdsstyrelsen. Regeringen har till utgången av 1943 förordnat till suppleant för ordföranden i skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län landstingsområde kommunsjöre P. Andersson, Ursnäs, Uppsala läns kammarherre C. von Essen, Sigtuneberg, Bro, Södermanlands lantbrukare H. Andersson, Johannesnäs, Dunker, Östergötlands lantbrukare I. Johansson, Myvinge, O. Husby, Jönköpings godsägare S. Gustafsson, Hultafors gård, Hinåsvarna, Kronobergs nämndeman G. Friberg, Tegnaby, Kalmar läns norra godsägare G. Johansson, Nygård, Gamleby, Kalmar läns södra riksdagsman G. A. Heiding, Ljungbyholm, Gotlands lantbrukare A. E. Hultberg, Stenstu, Bäl, Blekinge nämndeman O. Thomasson, Listet, Mellby, Kristianstads friherre J. Gyllenstierna, Spannarp, Malmöhus major K. Stiernswärd, Sövdeborg, Hallands riksdagsman Hj. Nilsson, Spånstad, Göteborgs och Bohus riksdagsman E. V. Stävling, Bredalen, Alvsborgs lantbrukare O. Niklasson, Råda, Sjuntorp, Skaraborgs greve E. Hamilton, Hjälmstierna, Blomberg, Värmlands jägmästare G. Lillienaut, Mässvik, Värmlandsbro, Örebro läns lantbrukare B. Bergman, Elgesta, Närkes Kil, Västmanlands lantbrukare E. Sundmark, Buckarby, Kopparbergs Kopparbergare E. Björkman, Fäviken, Gävleborgs lantbrukare L. J. Grönstedt, Tallåsen, Ljusdal, Västernorrlands lantbrukare E. V. Fahlén, Nordanåker, Nyland, Jämtlands agronom J. Sidén, Torsta, Ås, samt

för tiden till 30 september 1942 i Norrbottens riksdagsman E. Pettersson, Gäddvik, och i Västerbottens landstingsman E. Emanuelsson, Vännäsby.

Skogsförsöksanstalten. Assistenten vid skogsförsöksanstalterna skogsvaktmästare extra jägmästaren H. M. E. Näslund har förordnats till överassistent.

Lediga tjänster. Vattenrättsdomarsuppdraget vid Södertörns vattendomstol, länsarbetsfattningen i handelsrätt och bokföring vid sjökrigsskolan, befattningen såsom statens fastighets- och hamnavvikelsemansen i femte distriktet, distriktsveterinärstjänsterna i Bodsinne och Måndaberg distrikt, befattningen såsom biträdande vägingenjör i Alvsborgs län, kommissionärstjänsten i Söderköpings och Skänninge försmlingars postorat, distriktstandläkartjänsterna i Sättuna, Tingstryd, Ryd och Linneryd samt distriktstandläkarbefattningen i Sigtuna kungsöns tal ansökning ledigförklarats.

Vidare ledigförklarats en e. o. länsarkitekt vid Lyngsås folkskola, förenade ordinarie folkskollärare-, organist- och klockartjänsterna i Svenskога församling samt en e. o. manlig folkskollärartjänst vid Kopparbergs köpings skoldistrikt.

Finsk gäst segrade i modellflygtävlan.

ALLEBERG, tisdag.

T.T. De nordiska mästerskapen i modellflyg kunde icke såsom planerats hållas i söndags på grund av att de danska och finska lagen icke kunde komma till Sverige. I stället hölls en nationell tävling. I huvudklassen deltog förutom det svenska laget en utländsk gäst, finnen Arne Ellilä, som tog hem segern.

På andra plats kom Arne Blomgren, tätt följd av brodern Bengt, som i stata startet fick sin maskin sprollorad, samt Börje Stark och Olle Lind. Sven Hjalmarsson, Linköping segrade i icke mindre än tre klasser.

Vid en s. k. hangövning uppnåddes bästa tiden av F. E. Olsson, vars segelmodell höll sig svävande utanför hangkanten i 4 minuter.

På tisdagen lämnade de sista modellflygarna Alleberg, där det under lägrets förnio dagar var ett 80-tal deltagare och ett 50-tal till.

Lägret betecknas som mycket lyckat, och enligt ordföranden, i styrelsekhetens modellflygkommitté, fabrikör T. Stark, skall det upprepas nästa år vid samma tidpunkt.

MEDICINSKA EXAMINA.

Med. lic.-examen har i Lund avlagts av Torsten Jerre, hb, samt med. kand.-examen av Elsa Tyrgård, Kln, Inga Bengtsson, kv, och Ake Lennart Egon-Johansson, sn.

NATURLIG BARNREGLERING

av K. A. FEJERSTAM.

Prof. Knaus' och Dokt. Ogino märkliga upptäckter att anse naturliga medel begränsa barnantalet.

I bokhandeln. Pris 2: 85.

LITTERATURFÖRLAGET

Box 1614, Stockholm 1.

Grönt i dag!

sallad st 10, 15, 20 öre

sparris fr kg 2:25

melon . . kg 2:60

konsum

hushållens förening för lägre levnadskostnader

Gustaf Wasa - Engelbrekt

Turistbåt å alla hotell, järnvägsstationer etc.

Obs. Särskilda utflyktsturer!

GRUNDLAGEN och den medborgerliga friheten.

Tanken att moderniera och komplettera grundlagens principbestämmelser om medborgerliga fri- och rättigheter har framförts från olika håll, bland annat i Dagens Nyheter. Ordföranden i den kommitté som framlagt förslaget, professor HERBERT TINGSTEN, försvarar här den planerade reformen.

DET FÖR NÅGRA VECKOR sedan avgivna betänkandet om ändrad lydelse av par. 16 regeringsformen — tidigare refererat och diskuterat i denna tidning — upphäves av tanken att de allmänt erkända principerna om medborgerliga fri- och rättigheter så långt möjligt böra stadfästas och säkras genom att inskrivas i regeringsformen. Den bestämmelse i par. 16 som redan finns har i skilda hänseenden ansetts otillräcklig. Dels äro i stadgandet en rad centrala grundsatser icke alls berörda; detta gäller exempelvis yttrandefriheten, församlingsfriheten och föreningsfriheten. Dels rikter sig par. 16 åtminstone på vissa punkter endast mot kungl. maj:t, icke mot konung och riksdag; enligt härskande tolkning kan paragrafen således icke åberopas som skydd för den enskilda äganderätten mot samfällt lagstiftning. På ytterligare andra punkter avser de sakkunnigas förslag att komplettera den nuvarande par. 16 i överensstämmelse med en i vårt land allmänt uppburen rättsuppfattning.

Den kritik som riktats mot förslaget har delvis tagit sikte på dess formella avfattning. Man jämför den nuvarande lydelsen av par. 16, som tillkom 1809, med de föreslagna tillläggen och finner att dessa tillägg äro ägnade att förfula och banalisera paragrafen. Den ålderdomliga kraft och skönhet som utmärker de kända satserna om konungens pålitet mot medborgarna sägas stå i kontrast till den moderna, föga eggande lagstil som återfinnes i de föreslagna tilläggen.

De sakkunniga ha, det bör främst betonas, själva behärskats av den pietet för par. 16 som ligger bakom denna kritik. De härnfulla och traditionarika satser i paragrafen som gå tillbaka till landslagens tid och sedermera återkommit i skilda konungaförsäkringar och grundlagar ha bevarats oförändrade. Endast den år 1809 tillagda föreskriften om religionsfrihet och den i en särskild mening införda bestämmelsen om rätt forum överföras till de föreslagna nya momenten i paragrafen. Man kan alltså icke med fog tala om en vandalisering. Det som givit par. 16 dess berömmelse står fortfarande kvar, något försök att renovera och modernisera har icke gjorts. Tvisten reduceras på denna punkt till frågan om de föreslagna nya momenten skola underkännas därför att de äro mindre estetiskt tilltalande än de gamla, ännu bevarade satserna. Besvarad denna fråga jakande, torde ett fullständigande av par. 16 över huvud bli omöjligt. Ty vad som tillfaller i den nuvarande lydelsen är ifrnäför allt sådant som oskiljaktigt hör samman med dess ålderdomlighet. Här som i andra sammanhang ge de gamla och ovanliga orden och uttryckssätten ett intryck av must och kraft som modderna, mera slitna formuleringar icke kunna framkalla. Men ingen torde begära eller ens önska att en lagskrivare år 1941 skall söka forma sina tankar efter medeltida mönster. En arkaiserande stil är i själva verket också oförenlig med de föreslagna bestämmelsernas innehåll; då exempelvis fjärde momentet av förslaget behandlar meddelanden "genom brev, telegraf, telefon eller annat sådant samfärdsmedel", förbjuder stilidealen gammaldags vändningar i normernas utformning. Därmed bestrides naturligtvis icke möjligheten av förbättringar i de sakkunnigas lagförslag.

Vid ett generellt bedömande av detta förslag bör alltså, synes det, den stilistisk-estetiska frågan lämnas å sido. Om det är sakliga synpunkter anses av värde att fastslå vissa grundsatser, kan nan icke gärna låta sig hindras av att en redan existerande bestämmelse," som uppenbarligen icke klart och fullständigt uttrycker dessa grundsatser, är mera glanslull än tillfrädta nya bestämmelser. Det vore orimligt om den gamla par. 16 skulle stå i vägen för en reform som innebär ett fullföljande av paragrafens egna intentioner.

Då man är ense om värdet av de med den svenska folkstyrelsen oskiljaktigt sammanhängande grundsatser som föreslås till införande i par. 16, blir frågan alltså om deras utbyggliga stadfästande i grundlagen är av betydelse för deras uppträffhållande. Det har antytts att det framlagda förslaget skulle vara en tom gest, att dess genomförande i realiteten icke skulle innebära någon förstärkning av de medborgerliga fri-, och rättigheter som avses. Man hävdar dels att grundlagsskyddet i och för sig icke medför några garantier, dels att den möjlighet att genom lagstiftning närmare reglera vederbörande rättsområden som i flertalet punkter förbehålles statsmakterna skulle kunna leda till att de i grundlagen fastlagna principerna i själva verket åsidosattes i de särskilda lagarna om former och villkor för frihetens utövning.

Till en viss punkt är denna uppfattning ostridigt riktig. Ingen föreställer sig att några grundlagsbestämmelser kunna utgöra ett säkert värn för medborgerlig frihet; alla veta att denna frihet å ena sidan beror av landets självständighet, å andra sidan av folkets och de styrandes vilja att bevara de i grundlagen angivna gränserna för statsmakternas ingripande. Från denna självklarhet till det rent negativa värdesättandet av en uthyggnad av grundlagen är emellertid steget långt. Det är för det första icke utesluter att domstolarna genom tillämpning av en s. k. judiciell prövningsrätt skulle medverka till att upprätthålla grundlagens bestämmelser. Visserligen har icke något fall förekommit i vilket en lag förklarats ogiltig av domstol på grund av grundlagsstridigt innehåll, men inom den statsvetenskapliga doktrinen har domstolarnas prövningsrätt hävdats, och domstolarna själva ha saknat anledning att klart fatta ställning till denna fråga. Även om man bortser från denna möjlighet, är det uppenbart att en principiär inskrivande i grundlagen förlinar den ökad auktoritet. Viljan att handla i överensstämmelse med grundlagen hör till de ständigt verksamma momenten i det politiska arbetet. I svensk debatt finnas otaliga exempel på betydelsen härav, det är tillräckligt att erinra om den starka reaktion som förra året framträdde mot tanken att i strid mot grundlagens bud förlänga andra kammarens mandattid på grund av det spända utrikespolitiska läget. I grunden förutsätter varje konstitutionell reglering en sådan vilja hos statsmakterna att efterlieva densamma. Hela den i detalj gående utskiftning av kompetenserna som utmärker den svenska författningen vore meningslös utan denna förutsättning. Under alla förhållanden skulle alltså ett grundfästande av förslaget om tillägg till par. 16 stärka skyddet för de medborgerliga rättigheter förslaget gäller.

De sakkunnigas betänkande går i huvudsak ut på att de avhandlade grundsatserna skola fastslås i regeringsformen och att deras närmare utformning skall ske genom samfälld lagstiftning. Att göra grundsatserna ovillkorliga är tydligen omöjligt, liksom att fullständigt reglera deras tillämpning i grundlag. Föreningsoch församlingsfriheten kunna, för att nämna två exempel, lika litet som tryckfrihetens tänkas äga en absolut karaktär; formerna och villkoren för frihetens utövning kräva detaljbestämmelser, som icke rimligen kunna få plats i regeringsformen. Även i stater där författningen generellt fastslår grundsatser av denna art har en kompletterande lagstiftning befunnits nödvändig. Den föreslagna kombinationen av grundlag och vanlig lagstiftning torde alltså vara den enda framkomliga vägen, såvida man icke, i analogi med tryckfrihetsförordningen, vill skapa en rad särskilda grundlagar för skilda fundamentala rättsområden. Att grundlagen förutsättes kompletterad med vanlig lag gör icke, såsom stundom påstätts, grundlagsskyddet illusoriskt. De i grundlagen angivna principerna innefatta visserligen icke fullständiga direktiv för lagstiftningen, men de angiva den grundval på vilken den statliga regleringen måste bygga.

Härtill kommer att själva bestämmelsen om att den närmare regleringen av de medborgerliga friheterna måste ske genom samfälld stiftad lag är av stor praktisk betydelse. För närvarande äro t. ex. de bestämmelser som beröra yttrande-, förenings- och församlingsfrihet spridda i ett stort antal författningar, av vilka en del äga karaktären av lag, medan andra beslutats av kungl. maj:t utan riksdagens medverkan. På vissa områden saknas över huvud kharakteriserande regler, på andra äro bestämmelserna ofullständiga och oklara. Bestämmelserna om församlingsfrihet äro, såsom de sakkunniga framhålla, så vagt avfattade att de icke innebära några verkliga garantier; att en betydande församlingsfrihet finns, beror väsentligen på praxis, icke på den skrivna rätten. Sålunda anses länsstyrelserna kunna förbjuda sammankomster med hänsyn till upprätthållandet av ordning och säkerhet, en befogenhet som, då inga klara direktiv finnas, kunnat användas på ett mycket skiftande sätt. Gång efter annan ha också förslag framkommit om en mera enhetlig lagstiftning på detta och andra rättsområden utan att något tillfredsställande resultat uppnåtts. Om de sakkunnigas förslag antas, blir en generell och i form av samfälld lag given reglering påbjuden av regeringsformen.

I debatten om de sakkunnigas förslag ha inga meningsskiljaktigheter framträtt rörande värdet av de grundsatser förslaget vill hävda. Härutinnan är den demokratiska opinionen enig. Den enda kritiken har väsentligen betonat begränsningen av de garantier som den ifrågasatta reformen skulle erbjuda; i flera uttalanden framträder tanken att en reform som icke erbjuder en säkrare och fullständigare reglering icke är värd att företa. De sakkunniga ha i viss mån utgått från en annan frågeställning. De ha på ett tidigt stadium av sitt arbete funnit att mer än ett till sin betydelse begränsat förstärkande av skyddet för medborgerliga fri- och rättigheter icke står att genomföra. Frågan har då uppstått, om man skall avstå från att vinna något därför att man icke kan vinna allt. Vår slutsats har blivit att vad som står att vinna i och för sig motiverar en reform. Värdet av de grundsatser det här gäller är så stort att varje reellt stärkande av skyddet för desamma framstår som en betydelsefull vinning.

Herbert Tingsten.

Läkarförordnande dras inför J. K.

Sveriges yngre läkares förening har för J. K. anmält vissa, enligt dess mening, anmärkningsvärda förhållanden i samband med tillsättandet av en underläkarbefattning vid Karlshamns lasarett.

Föreningen häviskar till protokollsutdrag från lasarettsdirektionens sammanträde, enligt vilket ärendet dragit ut på tiden på grund av lasarettsläkarens, doktor Torsten Rists, dröjsmål med att avge förslag till tjänstens besättande. Under mellantiden synes han sökt förmå vissa av sökandena att återkalla sina ansökningar. Då ärendet avgjordes av direktionen förelägo ansökningshandlingar från endast tre av de sex sökande. Övriga sökande uppgåvos ha återkallat sina ansökningar.

Föreningen anser det vara av intresse att få utrett vilka sökande lasarettsläkaren anmodat återkalla sina ansökningar, vilket skall ha skett på olika sätt i dag de tre återkallelserna skett samt under vilka omständigheter handlingarna överskrits till och mottagits av medicinalstyrelsen. Det förtjänar framhållas, säger föreningen, att den mot lasarettsläkarens förfarande undertecknade underläkaren efter endast 18 dagars tjänstgöring anhöll om sitt entledigande.

Strängt arbetsår för frälsningsarmén.

Frälsningsarmens kongress öppnas om fredag med välkomstdemonstration i Erikssalshallen. Kongressen ledes av kommendör Karl Larsson.

Verksamheten har varit livlig under det gångna verksamhetsåret. Vid de 396 kårerna ha hållits 86.515 möten med 6.659.000 besökare. Antalet barn- och ungdomsmöten utgör 83.589 med över 2 miljoner deltagare. Livräddningsscoutverksamheten har i år firat 25-årsjubileum.

Frälsningsarmens sociala arbete har varit ovanligt omfattande, hjälpbyrårerna ha haft långa köer hjälpsökande. Barnhemmen, hemmen för ogifta mödrar, hemmen för frigivna fångar och alkoholistanstalten på Kurön ha varit fullbelagda, tidvis till bristningsgränsen. Barnkolonierna ha disponerat sammanlagt 500 platser, varjämte Stockholmskårernas hjälptrupper för samma ändamål disponerat 1.100. Söndagsorganisationen Hemföbundet har 138 avdelningar med 10.702 medlemmar. Försäljningen av Stridsmans Vän har uppgått till kr. mot 349.127 kr. 1939. Påskinsamlingen har i år varit 272.353 kr. mot 257.201 kr. 1940.

Bergmästare Oscar Dahlbäck i Jönköping begås att J. O. skall som slutbehandlade ärenden hans klagomål mot länsstyrelsen och stadsfullmäktige i staden, Sven Munnergren, sedan syftet med den nu nått. Genom sin hänvändelse till J. O. säger sig bergmästare Dahlbäck ha velat fästa uppmärksamheten på länsstyrelsens olika inställning till förutsättningarna för att gälla polismästaren-stadsfullmäktiges och när det varit fråga om honom själv.

Stockholmslärarna begära två timmar mer pr vecka.

Ombudsförsamlingen inom Stockholms folkskollärarkår hemställer att folkskoldirektionen måtte undersöka möjligheten av att bringa timplanen för klass III—VII i närmare överensstämmelse med den för riket i övrigt gällande timplanen.

I undervisningsplanen för Stockholms folkskolor, som tillämpas sedan 1920, understräger antalet veckotimmar i lär- och skrivämnena i klasserna III—VII det 1919 års undervisningsplan för hela riket angivna. Vid huvudstadens folkskolor har lärovecken avkortats med i regel två veckotimmar, och avkortningen har helt drabbat lär- och skrivämnena.

Avkortningen kunde då den fastställdes anses välmotiverad, emedan Stockholm då hade 7 obligatoriska skolår med 40 veckor istäld i motsats till landet i övrigt, som i största utsträckning hade 6 år och en tästid varierande mellan 34½ och 36 veckor. Nu ha emellertid stora förändringar skett som i olika avseenden inverkat på arbetet i folkskolan. Då den i allmänna undervisningsplanen upptagna timplanen med 30 timmar pr vecka för obligatoriska ämnen — mot 28 för Stockholm — allmänt tillämpas, innebär detta att för barnen vid huvudstadens folkskolor undervisningstiden i läsämnena väsentligt understiger den för jämförliga skoldistrikt gällande. Ombudsförsamlingen anser därför att en omprövning av timplanen måste vara synnerligen påkallad.

Riksdagen slut för sommaren.

Riksdagens båda kamrar sammanträdde kl. 14 på tisdagen för sista gången under sommaren.

I första kammaren var ett 70-tal ledamöter närvarande och i andra omkring 140. I andra kammaren var det även gott om folk på åhörarläktaren. Skrivelseförslag och protokoll justerades i båda kamrarna, och i andra föredrogs dessutom en avskedsansökan från landstingsman Sven Edin, Jansnäs, som redan tillhör första kammaren. Med anledning av avskedsansökan beslöts skrivelse till regeringen med begäran om ny sammanträdning för utseende av ny andrakammarledamot i hr Edins ställe. Efter fem minuter voro sammanträdena slut.

Talman Såvström i andra kammaren förklarade vid förrågan efter kamrarnas sammanträden att ingenting för närvarande är bestämt om eller i så fall när riksdagen skall samlas. Regeringen får bestämma om riksdagen skall kallas in.

Säsongminskning av arbetslösheten.

Utvecklingen på arbetsmarknaden under maj månad kännetecknades av en fortsatt säsonguppgång inom olika områden av näringslivet, förklarar arbetsmarknadskommissionen och socialstyrelsen i sin översikt för maj och förra hälften av juni.

Antalet sysselsatta arbetare inom industri och ångrörande verksamhetsområden var nära 4 proc. högre i slutet av maj än i slutet av april. De offentliga arbetsförmedlingarna tillsatte under månaden 51.500 platser eller 4 proc. färre än under april. Det genomsnittliga antalet anskärningar på 100 lediga platser utgjorde 160 i maj mot 184 en månad tidigare.

Ehuru säsongförbättringen särskilt under de föregående månaderna i år varit svagare än under normala förhållanden, har den i förening med de rikliga arbetstillfällena i skogerna medfört en avsevärd minskning av arbetslösheten. De senast tillgängliga uppgifterna om arbetslösheten inom fackföreningen, som avse månadsskiftet april/maj, uppvisade en arbetslöshet av 12,9 proc. mot 13,1 proc. en månad tidigare. Antalet till arbetsmarknadskommissionen rapporterade hjälpsökande arbetslösa utgjorde vid utgången av maj 24.858, vilket innebär en minskning under månaden med 3.696.

Att döma av de uppgifter som hittills föreligga för första hälften av juni har man även under denna månad att räkna med en ökning av arbetstillgången och en minskning av antalet hjälpsökande.

PRÄSTMÖTET I VÄXJÖ ÖPPNAT.

VÄXJÖ, tisdag.

T.T. Årets prästmöte i Växjö stift öppnades på tisdagen i närvaro av bl. a. Sveriges tre landshövdingar samt seniorn bland rikets prästerskap, den 96-årige kyrkoherden Sven Johan Norrlin i Växjö. Mötet beslöt sända telegram till konungen, ecklesiastikministern, ärkebiskopen samt Skara stifts prästmöte, som hålles samtidigt med Växjömötet. Biskop Yngve Brilioth, för vilken detta möte är det första under hans stiftsherdatid, höll förednig över ämnet "Den svenska kyrkans ställning i kristendomen". Han framhöll i detta att det måste vara en dyrbar gåkt för Sveriges kyrka att föra vidare den ekumeniska tanken. Han yttrade också att det måste vara de sparade folkens plikt att bevara ett klart och oförvillat omdöme både i fråga om trons problem och kristendomens yttre väl.

Mötet pågår i tre dagar. Den avslutande som ventileras vid mötet är författad av kyrkoherde M. E. Björkman, Aby.

Frivilligbjälp blev inte av.

Statsministern uppvaktad, pekade på svensk beredskap.

Styrelsen för Försvarsföreningen (t. o. 1939 års försvarsförbund) hade under måndagen sammanträde i Stockholm, varvid utom en del föreningsangelägenheter även behandlades frågan om organiserande av frivilligbjälp till Finland.

Efter uppvaktning för statsministern har styrelsen funnit att icke kunna åtgöra något i saken. Statsministern hade vid uppvaktningen hänvisat till sitt uttalande på söndagen om kravet på vår egen beredskap.

Chefen på "Ymer" vill bli frikänd.

Fartygschefen på statsbitrytaren "Ymer", kapten Stellan Hermelin, har nu till krigshovrätten ingivit förklaring över krigsfiskalens yrkande om straffskärpning samt också sina besvär över fältkrigsrättens vid Stockholms årslogestation utslag den 9 maj i år, varigenom såväl han som vakthavande officeren vid fartygets grundstötning den 15 december 1940 dömdes till 15 dagars vaktarrest.

Hr Han hemställer därför att åklagarens yrkande om straffskärpning helt ogillas. Fältkrigsrätten har i sitt utslag, under framhållande av fartygschefens ansvar för fartygets navigering och manöver, anfört att kapten Hermelin icke visat något giltigt skäl för sin åtgärd att under förhandenvarande förhållanden begå sig från kommandobryggan. Med stöd av en längre motivering yrkar kapten Hermelin även att fältkrigsrättens utslag måtte upphävas och han i målet bli helt frikänd.

CARSTENS

SPECIAL-MASKINER

FÖR TRÄ-, METALL- OCH KONSTÄMNE-BEARBETNING

En utmärkt hjälp åro. Feste handmaskiner med elektrisk eller bensindrivkraft

Kedjesåg för trälägning

Putsmaskin m. många kombinationsmöjligheter

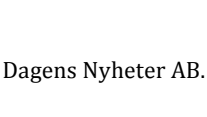

Kedjestäm- och borrmaskin för hjälkar

Uppgiv erforderligt driftsätt eller svetsspänning vid inforaning av närmare upplysningar!

ING. ERNST CARSTENS JÖNKOPING

Sjömansgatan 23 · Telefon 2767

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.